

Maroc 1982

Am descoperit zilele trecute „cutia cu amintiri”, adica pozele noastre din Maroc...pe care le-am crezut mai numeroase dar din pacate nu vi le pot arata decat pe cele selectate pentru ca celelalte sint „insufletite” cu alti romani plecati peste hotare, in acea perioada si nu le pot afisa fara acordul lor.

Plecarea noastra in Maroc s-a datorat tatalui meu, profesor de biologie si geografie, care in urma unui concurs castigat in tara, a fost trimis sa profeseze pe continentul african, cu contract pe 4 ani.

Le-a predat elevilor marocani in limba franceza, Marocul fiind (fosta) colonie franceza...

Asa am invatat noi franceza...si un pic de araba si ebraica... ☐
...ba, am fost chiar premianti, eu si fratele meu...am poza doveditoare :))

Am fost la scoala in Casablanca, unde ne-am si stabilit pana la urma...pentru ca in primele luni am locuit in Rabat, capitala Marocului.

Eu am facut clasa intai iar Florin, fratele meu, clasa a doua.

Nu are rost sa spun ce soc si ce efect au avut asupra noastra toate schimbarile astea... cel mai mare soc a fost, din cate imi amintesc eu, sa vad apa imbuteliata (plata si minerala)!!! ☐

N-am sa uit niciodata cum se numeau: Sidi-Ali si Sidi-Harazem!
Plus branza topita „La vache chi rit” ...plus explozia de alimente, de sucuri, de fructe exotice...de tot ce nu credeai vreodata ca poate exista...asta, in comparatie cu saracia lucie pe care o „detineam” fortat in tara...

Marocul, Casablanca... au ramas in inima mea pentru totdeauna!!!
Imi doresc din tot sufletul ca anul asta sa-l putem vizita din nou...sa mergem pe aceeasi strada ce ne ducea „acasa”, sa ne plimbam pe aceeasi alee minunata placata cu trandafiri japonezi...sa auzim cum bate gongul ce anunta inceputul Ramadanului...sa ne balacim in Oceanul Atlantic si sa cautam crabi, la reflux...

Amintiri frumoase... ☐

Gata, va pun pozele, ca ma apuca plansul :)))

Poze cu intoarcerea noastra acasa gasiti aici: **In drum spre casa**

O poza cu noi , cu vedere catre Oceanul Atlantic, de pe una dintre plajele private ale Marocului, plaja Tahiti:

Locul nostru preferat de plaja si de balaceala... langa „Sinbad Le Marin” cu alti copii romani, de varsta noastra. In departare se vede Dacia noastra parcata... ce a facut mai bine de 5.000 de km. ... fara reparatii :))

Curtea scolii vazuta din balconul blocului in care am locuit, pe bulevardul Moullay-Youssef:

Premiantii !!!!!!!! :))) Nu stiu big brother cat era de mandru □
...da' eu eram tare incantata, cred ca se vede...

Trecerea Stramtorii Gibraltar cu bacul... din Maroc in Spania, catre casa... ca de dus ne-am dus cu avionul ☐

Aici sper sa pun, cat de curand, poze fresh ☐ cu Marocul de astazi, care precis s-a schimbat foarte mult... mi-e tare dor de piata Medina, de autobuzul 30 cu care circulam prin Casablanca... si curioasa coincidenta: si de-acasa luam tot autobuzul 30 catre scoala, in Timisoara... :)))

Mi-e dor si de strazile unice: una numai cu buticuri in care se vindeau oua, en-gros...o alta numai cu masline, alta cu peste...cu mirodenii...cu mandarine...

Si, de ce sa nu zic, chiar de marocani, care pe langa faptul ca sint niste comercianti innascuti, au un suflet mare si sensibil...

...si ma bucur si ma amuz in acelasi timp, gandindu-ma ca de la ei ni se trage porecla de „marocanii” -cum ne stie toata lumea-n „sat” :))))))